

A educación soñada na montaña

O CPI DE CERVANTES acollía a pasada fin de semana o IX Encontro de debate sobre o medio rural organizado pola Asociación Pedagóxica Nova Escola Galega baixo o título 'A educación soñada na montaña'. Durante dous días, profesores, alumnos e familias concentráronse en San Román de Cervantes para debater sobre as potencialidades do medio rural galego, facendo fincapé no papel que xoga a educación e a cultura como motores dun futuro sustentábel. Foi moi oportuna a elección da alta montaña lucense como sede deste encontro, pois leva sufrindo dende hai anos unha serie de brutais recorres xustificadas, coma sempre, no reducido número de alumnos/as.

Sen ir máis lonxe, o panorama educativo no concello de Cervantes mudou moito nos últimos anos. No 2010 pechaba o CEIP de

TRIBUNA POLÍTICA

MARIO OUTEIRO

Donís tras unha serie de recorres previos, facendo que o alumnado se matriculara no veciño concello de Navía de Suarna. No verán de 2015 pechábase o CEIP da Ponte de Doiras, tamén despois de suprimir prazas de profesorado e eliminar o comedoir, servindo a comidade a capitalidade municipal. Tampouco se librou o Centro Público Integrado situado en San Román de Cervantes que viu como se suprimía recentemente un profesor de Educación Primaria e o especialista en Educación Infantil, pese a ter que acoller aos nenos e nenas de Doiras. Pero ante aos sucesivos recorres a comunidade

educativa cervantega non permaneceu impasíbel e loitou por conseguir cuns dereitos básicos como o poder dispor dun ensino público de calidade próximo á contorna familiar, unhas veces con máis éxito, outras chocando co terríbel muro da administración que superpón criterios numéricos ao reequilibrio territorial. Tampouco o fixeron seus pais, hai máis de tres décadas, cando se suprimiron varias unitarias para concentrar a rapazada nunha escola fogar que os illaba ao completo do seu medio natural e familiar.

Estas xornadas apoiaban a longa e exemplar loita da comunidade educativa pero tamén quixeron por de manifesto que pese as limitacións anteriores, os centros públicos do rural tratan de sobrepoñerse aos recorres ofrecendo un ensino de calidade a base do esforzo dun profesorado cunha media de idade relativamente baixa e

moi dinámico, cunha ratio alumno/a-profesor/a que permite unha atención individualizada, e cun alumnado que aínda foi educado nunha contorna familiar con valores. Estes son os cimentos que fan que centros como o CPI de Cervantes, ou como o resto do rural galego, especialmente na montaña, teñan proxectos educativos innovadores e integrados no medio que levan dando resultado dende hai décadas.

Pero a elección do emprazamento tivo outro eixe máis que non podemos esquecer. Hai catro décadas acontecía un feito singular nunha pequena escola unitaria de Cervantes situada nos Prados. Unha pita coabase no seu interior para poñer os seus ovos rodeada de pequenos. Un acto que lonxe de ser puntual repetíuse durante varios cursos e permitiu que a rapazada contase cun chafariz de experiencias creativas, motivadoras,

próximas e emotivas, que aínda hoxe non esqueceron, e que fixeron da pequena escola dos Prados un centro de innovación educativa da época.

Aquel extraño suceso, a iniciativa de varias entidades pedagóxicas e o apoio de persoitas como Uxío Novoneira ou Manuel María fixo que Galaxia publicase no 1985 o libro que leva por título 'A historia da pita que elixiu a nosa escola pra poñer. Contada polos propios escolinos de Os Prados' que coordinaba a profesora Alicia López Pardo. Unha obra colectiva dunha comunidade educativa que viviu unha experiencia única recreada 40 anos despois polos escolinos/as do CPI de Cervantes. Noroña, pois, a Nova Escola Galega pola elección do emprazamento e por seguir organizando xornadas que poñen enriba da mesa os problemas, pero tamén as solucións, do noso rural.